

๒๕๓๗/๒๕๓๘

แมลงห้ำ

และ
การป้องกันกำจัด

จัดทำโดย
กองกีฏและสัตววิทยา
กรมวิชาการเกษตร

แมลงห้ำหั่ว

แมลงห้ำ หรือ เพลี้ยห้ำ

เป็นแมลงศัตรูข้าวประเภทปากดูด เป็นมวนชนิดหนึ่ง ตัวมีกลิ่นเหม็น ทำลายข้าว โดยดูดกินน้ำเลี้ยงจากต้นข้าว พบระบาดเป็นครั้งคราวในบางท้องที่ แต่การระบาดแต่ละครั้งมักทำความเสียหายรุนแรง ในปี พ.ศ. 2542 แมลงห้ำระบาดทำความเสียหายแก่ข้าวในหลายท้องที่ของภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดนราธิวาส พบระบาดถึง 22,000 ไร่.

ตัวเต็มวัย

ตัวเต็มวัยเพศเมียและกลุ่มไข่

**รูปร่าง
ลักษณะ
และ
ชีวประวัติ**

ตัวเต็มวัย ลำตัวค่อนข้างกลมคล้ายโล่ ส่วนหัวและอกเป็นรูปสามเหลี่ยม หัวมีสีดำ ลำตัวสีน้ำตาลดำ หนวดสีน้ำตาลแกมเหลือง ท้องสีน้ำตาลแดง หรือสีน้ำตาลดำ ขาสี

น้ำตาลแดง ความยาวลำตัว 7.0-8.5 มิลลิเมตร กว้าง 4.0-4.5 มิลลิเมตร เพศผู้ตัวเล็กกว่าเพศเมียเล็กน้อย ตัวเต็มวัยบางตัวมีอายุนานถึง 214 วัน

เพศเมียวางไข่เป็นกลุ่มตามโคนต้นข้าว ช่วงที่วางไข่ 9-22 วัน จำนวนไข่ต่อกลุ่ม 20-26 ฟอง

ไข่ฟักเป็นตัวอ่อนประมาณ 4-5 วัน

ตัวอ่อน มี 6 ระยะ รวมระยะเวลาที่เป็นตัวอ่อน 20-30 วัน

ตัวอ่อนแมลงห้ำ

**พืชอาศัย
ของ
แมลงห้ำ**

นอกจากข้าวแล้ว แมลงห้ำยังสามารถอยู่อาศัยบนพืชหลายชนิด เช่น กกสามเหลี่ยม หัวหมู หนวดปลาดุก กกหัวแดง หนุ่ย ไทร หนุ่ยปล้องละมาน หนุ่ยข้าวนก เป็นต้น

การทำลาย ข้าว และความ เสียหาย

ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของแมลงห้ำ ทำลายข้าวได้ทุกระยะการเจริญเติบโต โดยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณโคนต้นข้าว ช่วงกลางวันที่แสงแดดจัดอากาศร้อน จะหลบซ่อน

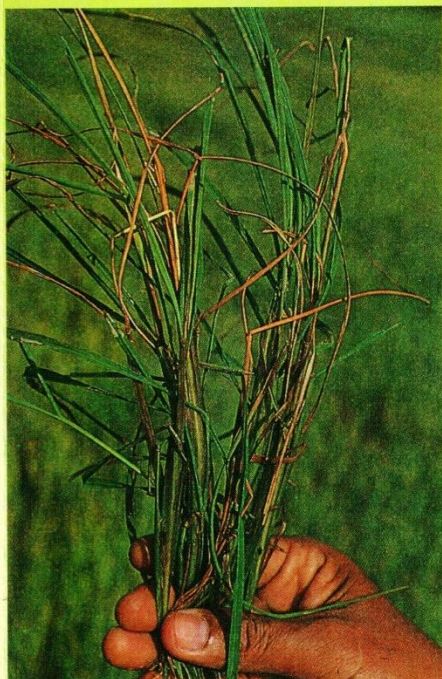
ภายในกอข้าว ส่วนช่วงกลางคืนจะว่องไว ชอบบินมาเล่นแสงไฟในเวลากลางคืน และช่วงเวลากลางคืนแมลงห้ำจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากต้นข้าวมากกว่ากลางวัน

ข้าวในระยะแตกกอ ถ้าถูกแมลงห้ำทำลายรุนแรง ต้นข้าวที่อยู่กลางๆ กอข้าว จะมีอาการยอดเหี่ยวแตกกออ่อน ต้นแคระแกร็น มีสีเหลืองหรือสีเหลืองแกมน้ำตาล ระยะข้าวตั้งท้อง ถ้าถูกทำลาย ข้าวจะชะงักการเจริญเติบโต ไม่ออกรวง หรือให้รวงไม่สมบูรณ์หรือเมล็ดลีบทั้งรวง ทำให้รวงข้าวมีสีขาว

ทุกระยะการเจริญเติบโตของข้าว ถ้าหากถูกแมลงห้ำทำลายรุนแรง ต้นข้าวจะเหี่ยวแห้งตาย

สภาพที่เอื้ออำนวย ต่อการระบาด

ต้นข้าวที่ถูกแมลงห้ำทำลาย

แปลงกล้าข้าวที่ถูกแมลงห้ำทำลาย
ต้นข้าวจะใบแห้งตาย

แมลงห้ำมักพบ
ระบาดในข้าวนาสวน
มากกว่าข้าวไร่ นาข้าว
ชลประทานพบมาก
กว่านาน้ำฝน และในนา
หว่านพบมากกว่านา
ดำ เนื่องจากนาหว่าน
ความหนาแน่นของต้น
ข้าวมีมากกว่านาดำ
ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสม
แก่การอยู่อาศัย โดย
ทั่วไปแมลงห้ำชอบ
สภาพที่ร่มเย็น

ศัตรู ธรรมชาติ

ศัตรูธรรมชาติที่ทำลายแมลง
หาล่า มีทั้ง ตัวห้ำ แมลงเบียน
และเชื้อรา

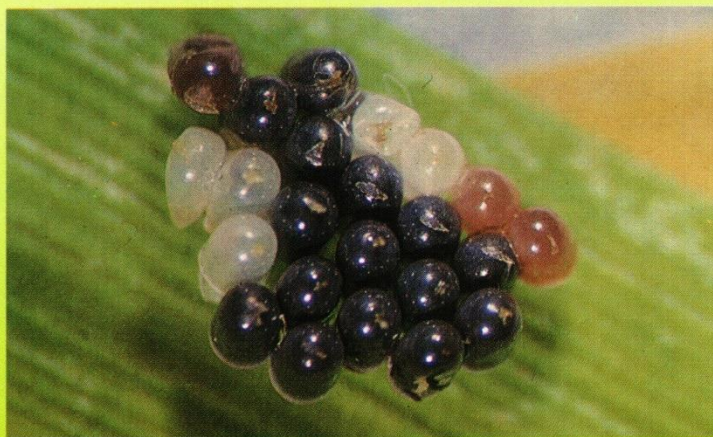
ตัวห้ำที่สำคัญ ได้แก่ จิ้งหรีด
หนวดยาว ตัวงเต่า ตัวงดิน แมงมุมในนาข้าว เช่น
แมงมุมสุนัขป่า แมลงมุมเขี้ยวยาว แมงมุมตาหกเหลี่ยม
 เป็นต้น

แมลงเบียน ได้แก่ แตนเบียนไข่เทเลนอมัส
(*Telenomus* sp.) และพซิก (*Psix* sp.)

เชื้อรา ได้แก่ เมทาไรเซียม บิวเวอเรีย ฟิซิ
โลมายซิส

แตนเบียนไข่ *Psix* sp.

ไข่แมลงหาล่าที่ถูกเบียนโดย *Psix* sp. จะมีสีดำ

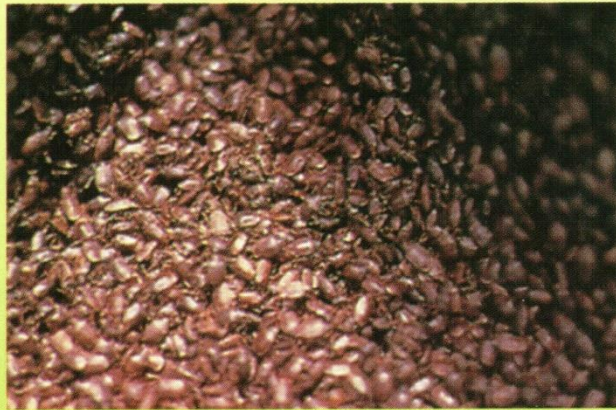
แนวทางป้องกันกำจัด

1. ใช้แสงไฟฟาล่อแมลงและทำลาย ช่วงที่มีการระบาด เนื่องจากแมลงหาล่ามีพฤติกรรมชอบบินมาเล่นแสงไฟเวลากลางคืน

2. ปลุกข้าวพันธุ์ที่มีอายุเก็บเกี่ยวสั้น เพื่อลดการเพิ่มจำนวนแมลงหาล่าในนาข้าว

3. กำจัดวัชพืชที่ขึ้นหนาแน่นในนาข้าวโดยใช้มือถอนทิ้ง เพื่อให้นาข้าวโปร่ง แสงแดดส่องทั่วถึงโคนต้นข้าว ทำให้สภาพนาข้าวไม่เหมาะแก่การอยู่อาศัยของแมลงหาล่า

4. หมั่นตรวจนาข้าวสม่ำเสมอ หรือทุกสัปดาห์ ถ้าพบแมลงหาล่าระบาด (มากกว่า 5 ตัว/กอ, จุด) ควรใช้สารฆ่าแมลง คาร์โบซัลเฟน (พอสซ์ 20% อีซี) อัตรา 80 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วบริเวณโคนต้นข้าว

ใช้แสงไฟล่อแมลงหาล่าและทำลาย

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่...

กลุ่มงานวิจัยแปลงศัตรูข้าวและศัตรูพืชเมืองหนาว
กองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. 5796537

เรียบเรียง :

สุวัฒน์ รวยอารีย์

ภาพ :

วนิช ยาคาลัย, IRRI, สุวัฒน์ รวยอารีย์

พิมพ์ครั้งที่ 1, พ.ศ. 2543

จำนวน 2,000 ฉบับ
